

Indenrigsministeren (Stael): Der er ved forskjellige Leiligheder fremkommet Begjæring om Erstatning for Ildsvaade, som man formentlig var fremkommet ved Jernbanen, og der har af og til været nogen Tvivl om, hvorvidt en saadan Ildsvaade kunde hidrøre fra Jernbanen eller ikke. Der er anført plausible Grunde fra begge Sider, men noget bestemt Resultat har det i saa Tilfælde været meget vanskeligt at komme til. Det skulde nemlig være et ganske besynderligt Tilfælde, at flere Personer paa eensgang skulde kunne have opdaget det Uheld, som har bevirket en saadan Ildbrand. Jernbanebestyrelsen har maattet anse det for nødvendigt, for at afværge Konsekvenserne af en for villig Indrømmelse af Erstatning, blot fordi man havde en Formodning om, at Ildbranden er opstaaet ved Jernbanen, at modsætte sig at give Erstatning, men paa den anden Side skal det jo heller ikke negtes, at der kan forekomme saadanne Forhold, at der jo unegtelig kan være en begrundet Tvivl om, hvorvidt Ildbranden ikke hidrører fra Jernbanen. I saa Tilfælde vil det jo ganske vist være haardt nok, om man vil holde sig til den strenge Ret og fordre strengt Bevis for, at det virkelig er Jernbanen, der har bevirket Ildbranden, og om man da under alle Omstændigheder vilde negte at give nogen Erstatning. Man har tænkt sig flere Maader, hvorpaa man kunde lempe paa Forholdet, ved f. Ex. at tage stærkere Forsigtighedsforholdsregler, ved at udlægge bredere Brandbelter, men det er en Bei, som man maa se bort fra, da den vilde medføre altfor store Bekostninger, der formentlig langt vilde overstige de Beløb, man kunde komme til at udbrøde ved at give Erstatning i Tilfælde, hvor der var Sandsynlighed for, at Jernbanen kunde have foranlediget Brand. Jeg for min Del vil være mere tilbøielig til at tage Hensyn til Billighed i de Tilfælde, hvor der er en høi Grad af Sandsynlighed for, at Ilden kan være paaført ved et Jernbanetog. Jeg har altsaa sagt, at Administrationen ikke absolut i ethvert Tilfælde, hvor der ikke kan fremsjøres Bevis, vilde negte at give Erstatning, men, jeg har tidligere udtalt til det ærede Finantsudvalg, at man dog altid i saa Tilfælde maatte begrænse sig til at give, ikke fuld Erstatning, men nogen Erstatning, for at der ikke skulde være Fristelse, hvorved uheldige Resultater for Statskassen kunde komme frem, naar man vidste, at Jernbanebestyrelsen gav fuld Erstatning for Tilfælde, der kunde være af tvivlsom Natur. Jeg formoder, at det er en saadan Udtalelse, den ærede Ordfører har ventet fra mig.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Ja, med denne Udtalelse af den høitærede Minister er jeg tilfreds, og det vil blive taget under Overveielse af Udvalget, hvorvidt man vil stille Forslag i den nævnte Henseende til 3die Behandling.

Tauber: At den ærede Ordfører ikke har anset det rigtigt at frasælde Forslaget angaaende Postbudene, kan jeg ikke undre mig over, efter den Stilling, han indtog til dette Forslag paa Grund af sin Stilling i Finantsudvalget. Jeg vil kun tillade mig at henstille til den ærede Ordfører, ligesom ogsaa til andre ærede Medlemmer, deriblandt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), om der ikke maatte være Anledning til mellem 2den og 3die Behandling, forudsat, at dette Forslag skulde blive vedtaget idag, hvad jo alle Forslag, der ere understøttede paa den Maade, pleie at blive, at tage de enkelte Spørgsmaal, der her ere fremkomne i Forbindelse dermed, under Overveielse, og da navnlig Spørgsmaalet om Drifkepengesystemet. Man hører jo, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds er gaaet ud fra, at Drifkepengesystemet burde ophøre, og derfor foreslaar han høiere Lønninger, hvormod jeg gaar ud fra, at Drifkepengesystemet ikke skal ophøre, og derfor har jeg havt lettere ved at vende tilbage til det Forslag, som er stillet af Ministeren. Men der er altsaa forskellige Forudsætninger, fra hvilke man er gaaet ud, og Spørgsmaalet bør selvfølgelig tages under Overveielse. Jeg skal imidlertid fremdeles tilraade, at man stemmer imod dette Forslag. Jo flere der stemme imod det, desto større Dpfordring vil der selvfølgelig være for Finantsudvalget til at tage saavel dette som maasse ogsaa andre Spørgsmaal, der ere fremkomne under Diskussionen, under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling. Hvad angaar det sidste Spørgsmaal, der blev drøftet mellem den meget ærede Minister og den ærede Ordfører, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om det dog ikke vilde være ønskeligt, ikke blot ligeoverfor Faren for Ildspaaføttelse ved Jernbanen, men i det Hele med Hensyn til Faren for Ildspaaføttelse af Stov, Jord, Lyng osv., at man oprettede Forsikringsforeningerovre i Sylland mod Brandfare ved Gjenstande af en saa brændbar Natur. Det er jo det Eiendommelige, som findes i Sylland, at deres Jord kan brænde. Jorgangen Nar saae man, at der var gaaet Ild i en Mose, jeg tror, at en hel Mose brændte af, og lignende Tilfælde kunne næsten ikke undgaaes. Den meget ærede Minister har i Birkeligheden Ret i, at med den Beredvillighed, der er til at understøtte Krav fra Befolkningens Side paa Statskassen, risikerer man, at Statskassen kommer til at give Erstatning i Tilfælde, hvor Jernbanen ikke har forvoldt Ildbrand, og det kan dog vel ikke være Nogens Hensigt, at dette skulde blive Tilfældet. Derfor man skulde gaa saa vidt, som visse ærede Medlemmer ønske i denne Sag, vilde en Mand, som ønskede at erhverve sig en Fordel, jo kun behøve at gaa bagefter et Jernbanetog med en Svovlstik og med denne brænde en Del af sin